

Bir Siyonist'in Hatıra Defteri (1)

İçeriği Yazan: [Asaf ŞİMŞEK](#) [1] Zaman: Pzt, 09/02/2009 - 07:00

Yazar: Asaf Şimşek

Eğer amacımız bir Yahudi devleti kurmak idiye -ki böyledir- soykırım karşıtı İngilizlere değil, Yahudi karşıtı Nazilere yakın durmak gerekirdi; çünkü ırkımız ancak ırkçı bir ideolojinin paletleri altında ezilerek kendine bir vatan arayabilirdi. İşte böylesi bir fırsatı bize sunduğu için elbette tanrıya değil ama bir Siyonist olarak Hitler'e müteşekkirim.

Bazı sözüm ona Yahudi geri kafalılar bizi Hitler ve Mussolini faşizmi döneminde anti-faşist bir mücadele içinde olmamak ve hatta onlarla anlaşma içinde bulunmaktan dolayı suçlayacaklardır. Böylesi kudretli ordulara karşı biz Yahudiler elbette direnemezdik. Nitekim bunu deneyenler oldu. Sonuç hüsrandan başka bir şey değildi. Eğer biz de böylesi bir çılgınlığa katılacak olsaydık ırkımızın geleceğini tehlikeye atmış olacaktık. Yapılması gereken reel politika, elbette güçle uzlaşmak olmalıydı; ama bunu sadece Siyonist kurulumuz bilmeliydi.

Siyonist kurulumuzun asıl gayesi, Yahudilerin hayatlarını kurtarmak olamazdı; çünkü bunu yapacak şartlar yoktu. Bu kadar güçlü değildik. Hitler gibi bir delilin karşısında şansımız yoktu. O halde Filistin'de devlet kurmak, ırkımızın tek kurtuluşu olacaktı. Büyük üstat, İsrail devletinin ilk yöneticilerinden Ben Gourion, 1938'de bu konuda çok açık konuştu: *Eğer bilsem ki hepsini İngiltere'ye götürerek bütün Almanya (Yahudi) çocuklarının tamamını kurtaracağım ve İsrail toprağına götürerek de yarısını kurtaracağım, ben ikinci çözümü tercih ederim. Zira bizler yalnızca bu çocukların hayatlarını değil, İsrail halkının tarihini de düşünmek zorundayız."* (1)

Biliyorum ırkdaşlarım, bunları duymak sizi üzebilir; ancak bilmelisiniz ki tarih boyunca sürgünlere maruz kalmış vatansız ırkımızın devlet kurması birkaç Yahudi'nin hayatından daha önemlidir. Biz Siyonistler için açıktır ki Yahudi devleti Yahudilerin hayatından elzemdir. Çünkü İsrail'i kurmak için böylesi bir fırsat elimize bir daha geçemeyebilirdi.

Biz Siyonistler, saf kanı koruma idealiyle yaşarız. Yahudi, Yahudi doğandır ve bu böylece sonsuza kadar sürer. Biz başka milletlere karışmamalıyız, başka milletler de bize karışmamalıdır. Bu, Tanrısal bir vazifedir. Evet, tarihte bizler ırkçılıktan hiç rahatsız olmadık. Öyle ki Siyonistler olarak Hitler'e hep hayranlık besledik; çünkü aramızda söylem olarak fark yoktu. Bugün yaşıyorsak, Hitler sayesinde.

İrkdaşlarım, sakın ola bizi kutsal emanete ihanetle suçlamayın. Evet biz Siyonistler Nazilere bir çok kez hizmet ettik. Biz Alman Siyonist Federasyonu olarak Nazi partisine 21 Haziran 1933'te şifreli bir yazı gönderdik: *İrk ilkesini temel almış olan yeni devletin kuruluşunda, bizler cemaatimizi bu yeni yapılara uydurmayı temenni ediyoruz. Bizim Yahudi milliyetini kabulünüz bize Alman halkıyla ve onun milli ve irki gerekçeleriyle açık ve samimi ilişkiler kurma imkânı vermektedir. Bu tavrımız şüphe götürmez, çünkü bizler bu temel ilkeleri küçük görmüyoruz, çünkü bizler de Yahudi topluluğunun saflığının korunması için karma evliliklere karşıyız."* (2)

Evet, biz rasyonel ve gerçekçi bir tavırla Nazilere bir teklif de sunduk: *"Almanların bu işbirliğini kabul etmeleri durumunda, Siyonistler yabancı ülkelerdeki Yahudileri Alman aleyhtarı boykottan uzak tutma çabasında bulunacaklardır."* (3)

İşte Alman Siyonist örgütümüzün böylesi özverili çalışmaları sonucunda Hitler'in kadroları bizim bu tavrımızı memnuniyetle karşıladılar. Çünkü Hitler ve Nazi partisi Almanya'dan Yahudileri sürmek istiyordu. Biz de tüm Avrupa'da ki Yahudileri kurulma aşamasında olan topraklara bekliyorduk. İşte bu iki politikanın birlikte uygulanabilirliğini gösteren Alman Siyonistlerinin dâhiyane siyasetiydi. Zayıfken dahi diplomasimizin başarıya ulaştığının en açık kanıtı, Nazi teorisyenlerinden Alfred Rosenberg'in şu ifadeleridir. *"Alman Yahudilerinin her yıl belli bir kısmının Filistin'e taşınması için Siyonizm ciddiyle desteklenmelidir."* (4)

Bundan sonra Naziler Yahudileri yeni bir tasnife tabi tuttular. Kötü Yahudiler ve görece daha iyi, işe

yarar Yahudiler. 1935'te, SS Güvenlik Örgütü başkanı iken, SS'in resmi organı Das Schwarze Korps'ta "Görünmeyen Düşman" adlı yazısında, Reinhardt Heydrich, Yahudiler arasında şöyle bir ayırım yapıyordu: *Yahudileri iki kategoriye ayırmalıyız: Siyonistler ve asimilasyon yanlıları. Siyonistler tavizsiz bir ırkçılık anlayışını savunuyor ve Filistin'e göç yoluyla, kendi Yahudi devletlerinin kurulmasına yardım ediyorlar... Bizim iyi dileklerimiz ve resmi iyi niyetlerimiz bu kimselerden yanadır."* (5)

Ve siyasetimizin ulaştığı başarıdan diğer kanıtlar... Wilhelmstasse'nin genelgesi: *İlk sırasında Siyonistlerin bulunduğu bir kategorinin güttüğü gaye, aslında Alman politikasının Yahudilere karşı takip ettiği gayeden pek az uzaktır."* (6) Övünç duyduğumuz başka bir alan da medya idi. Siyonist kuruluşumuzun yayın organı olan Jüdische Rundschau 1938'e kadar yayın hayatını sürdürebilmişti.

Ve artık en iyi olduğumuz alanda, 1933' den itibaren Nazilerle ortak çalışmalara başlamıştık: Ekonomi. Bu çerçevede iki ayrı şirket kurduk. Tel-Aviv'de ve Berlin'de. Bu iki şirketle daha Siyonistler olarak Yahudilerin göçünü sağlıyorduk. Berlin ya da Hamburg'taki belirlenmiş olan bankalara 1.000 sterlin para yatıran bir Yahudi göç edebiliyordu. Göçmen, Filistin'e vardığında yatırdığı parayı oradan alabiliyordu. Bütün bu işlemler, Nazi iktidarı tarafından keyifle izleniyordu.

Biliyorum, yeni nesil Yahudiler bunu anlamakta güçlük çekecektir. "1.000 sterlini olmayanlar peki?" diye soracaklardır. Evet, biz de farkındaydık, "seçici bir göç"tü bu. Mecburduk, geride kalanları düşünemedik ve milyoner olanlar yeni devletin kuruluşunda hayati bir öneme sahipti. Bu bir itiraf aslında; ama aynı zamanda tarihi bir gerçek. Bizler, Siyonistler olarak Nazi Almanyasından Yahudi sermayesini kurtarmayı, bizler için yük olacak olan işe veya savaşa elverişsiz, sefil Yahudilerin hayatlarından daha önemli buluyorduk. İşte böylece Nazilerle işbirliği 1941 yılına kadar böylece sürdü.

Bütün bu olup bitenler Siyonist kongrenin emriydi zaten.. Ben Gurion'un bakış açısı da böyleydi: *"Siyonist'in görevi, Avrupa'da bulunan İsrailoğulları'nın "geri kalanı"nı kurtarmak değil, aksine Yahudi halkı için İsrail'in toprağını kurtarmaktır."* "Yahudi Ajansı'nın yöneticileri, şu hususta mutabık kalmışlardı: Kurtarılabilecek olan azınlık, Filistin'deki Siyonist planın ihtiyaçları göz önünde bulundurularak seçilmeliydi." (7)

Siyasetimizi elbette açıklamak mümkün değildi. Kendi içimizde çelişkiler taşıyorduk. Belki tam anlamıyla haklı olduğumuza inanmıyorduk; ama bütün bunları düşünerek de vakit kaybedemedik. Dönem romantik olma dönemi değildi. İşte bu hislerimi bir akşam birlikte kahve içtiğimiz Dünya Yahudi Kongresi Başkanı Namun Goldman da paylaşıyordu. Daha sonra otobiyografisinde de anlatacağı bir olayı benimle o gece paylaşmıştı. 1935 yılında Çek Dışişleri Bakanı Edouard Benes ile sohbet ederken, Çek bakanın kendisine hitaben yaptığı konuşmayı aktarıyordu: *"Transfer uzlaşmaları yoluyla Hitler'e yapılan boykotu kırmalarından ve Dünya Siyonist Teşkilatı'nın Nazizm'e karşı direnişi reddetmesinden dolayı sizleri kınıyorum. Ve Goldman bu konuşmayla ilgili düşüncelerini: "Hayatımda, çok sayıda can sıkıcı müzakerelere katılmak zorunda kaldım; fakat kendimi hiçbir zaman o iki saat içindeki kadar zavallı ve mahçup hissetmedim. Benes'in haklı olduğunu hücrelerime varıncaya kadar hissediyordum."* ifadeleriyle aktarıyordu. (8)

Siyonist kurul, sadece Hitler'le değil, Musollini ile de temas kurmuştu. İlk görüşmeler 1922 yılında oldu. 1922 yılında, kurulumuz, İtalyan faşizminin mimarı Musollini ile üç kez görüşmüştü ve bu görüşmelerin sonucunda Büyük Üstad Weizmann Musollini tarafından 3 Ocak 1923'te ve 17 Eylül 1926'da kabul edildi. Nihayet Musollini, bütün bu görüşmeler sonrasında ona şöyle dedi: *"Bir Yahudi devleti kurmanızda size yardım edeceğim."* (9)

Bizler Avrupa'da tüm faşist yönetimlerle ciddi görüşmeler yapabilecek durumdaydık. Öyle ki Hitler'in Avrupa Yahudilerine karşı zulmünün en acımasızlaştığı dönemlerde bile ilişkilerimiz değişmedi; çünkü doktrinimizin hedefi Yahudileri kurtarmak değil, güçlü bir Yahudi devleti kurmaktı. Nitekim bu ideal çerçevesinde 2 Mart 1948'de Haham Klaussner, Amerikan Yahudi Konferansı'na bir rapor sundu : *İnsanları Filistin'e gitmek için zorlamak gerektiği kanaatindeyim... Onlar için bir Amerikan doları hedeflerin en büyüğü olarak gözükmemekte. "Zorlamak" kelimesiyle teklif ettiğim bir programı kastediyorum... Bu program daha önce ve çok yakınlarda işe yaradı. Polonya Yahudileri nin boşaltılmasında ve "toplu göç" tarihinde yararlı oldu...*

Bu programı uygulamak için, "yer değiştirmiş kimseler"e konfor sağlamak yerine, onlar için mümkün olabilen en fazla konforsuzluğu icat etmek lazım... Ardından da Yahudileri hırpalamak için Haganah'a başvuran bir yol izlemek gerek." (10) (Haganah: İsrail ordusunun temelini oluşturan terör örgütüdür. 1920 yılından İsrail'in kurulduğu 1948 yılına kadar terör faaliyetlerini sürdürmüş, Filistin'deki köylerde sayısız katliam gerçekleştirmiş, dünya üzerindeki tüm Yahudi halkını Filistin toprakları üzerine yerleştirmeyi hedeflemiştir. 1948 yılında Hanagah, "Tsva Hagana le-y Israel" adını almış ve İsrail ordusuna dönüştürülmüştür.)

Bütün bunlar yaşanırken İngiliz ahmaklar bizi kurtarmaya çalışıyordu. 1940 yılında Hitler'in tehdidi altındaki Yahudileri Maurice Adası'na göndererek güya bize iyilik yapmaya çalışıyorlardı. Bu, kongremiz tarafından duyulduğunda tüm üyeler sinirden ayağa kalkmıştı. Acilen bir şeyler yapılmalıydı ve uzun mülahazaların ardından eylem planı belirlenmişti. Bu plana göre İngilizlere karşı kin ve öfke uyandırabilmek için, bu Yahudileri taşıyan Patria adlı Fransız gemisi 25 Aralık 1940'ta Hayfa limanında havaya uçurulacaktı ve böyle de oldu. 252 kurtulmaya çalışan Yahudi ve geminin İngiliz mürettebatı öldü. Planın başarıya ulaşması, kongremizde büyük bir sevinçle karşılandı.

Evet ırkdaşlarım. Siyonistler olarak bizler küçük sayılarda Yahudi'yi kurban etmiş olsak da koskoca bir Siyon yıldızının parlamasını sağladık. Kendi vatanımızı elde etmek ve kendi Siyon yıldızımızın altında sonsuza kadar var olmanın idealiyle yaşadık. Belki acılar çektik, belki zayıflarımızı faşizmin kollarına teslim ettik; ama bütün bunlar Siyonist kurulumuzun dâhiyane iradesiydi. Böyle olmasaydı İsrail olmazdı ve İsrail olmasaydı bütün dünyada Yahudiler hâlâ acı çekiyor olurlardı. **(Devam edecek)**

http://politikadergisi.com

[Bu yazı, Politika Dergisi Sayı 12'de yer almıştır. Tüm fazladan özellikleri ile özgün sayıyı indirmenizi öneririz. Sayı 12'yi indirmek için [buraya tıklayınız](#). [2]]

Yorumlar

Yahudi dönmesi misyonerlere Kocaeli'de destek olanlar kimler?

İçeriği Yazan: Fatma Derbentli(Doğrulanmamış) Zaman: Salı, 14/07/2009 - 21:39

Yahudi dönmesi misyonerlere Kocaeli'de destek olanlar kimler?

Açıklayıcı Bilgi..

İçeriği Yazan: MuhafazakarSosyalist Zaman: Pzt, 27/07/2009 - 13:36

Siyonizm ve Nazi Birlikteliğini En İyi Anlatan Kitaplardan Biri Lenni Brenner'in Şebeke Kitabıdır.Siyonizm ve Nazi Birlikteliğini 51 Belge İle Çok Güzel Bir Şekilde Açıklıyor...

- [Analiz](#) [3]

Kaynak URL (01/05/2024 - 16:45 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/bir-siyonist%E2%80%99in-hatira-defteri-1>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/asaf-simsek>

[2] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD12.zip>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>